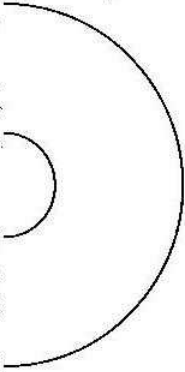

۱۳۳۴۹۶۳

به کوشش: واحد آموزش و پژوهش موسیقی انتشارات چنگ

همراه با CD

رنگارنگ ۱

مجموعه قطعاتی برای سه تار

ترتیب: محسن رمضان نژاد

Rangarang 1

Collection of Pieces for Setar

By: Mohsen RamezanNejad

انتشارات چنگ

www.ChangPublications.com

Chang Publications Music Training & Research Department

سرشناسه	:	رمضان نژاد، محسن، ۱۳۵۹ -
عنوان و نام پدیدآور	:	رنگارنگ ۱: مجموعه قطعاتی برای سه تار
مشخصات نشر	:	تهران: چنگ، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	:	ج.
شابک	:	۹۷۹-۰-۶۹۸۵۱-۰۸۱-۳
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبای مختصر
یادداشت	:	فهرست نویسی کامل این اثر در نشانی: http://opac.nliai.ir قابل دسترسی است
یادداشت	:	ص.ع.انگلیسی: Rangan ۱ Collection of Pieces for Setar
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۸۲۴۴۹۰
تاریخ درخواست	:	۱۳۹۴/۰۲/۲۷
تاریخ پاسخگو	:	۱۳۹۴/۰۲/۲۹
کد پیگیری	:	۳۸۲۳۳۶۹

رنگارنگ ۱

Collection of Pieces for Setar

By: **Mohsen Ramezan Nouripour**

Chang Pub. Music Training & Research Dept.

Notation & Page-Making: Chang

Cover Designer: Shima Nouripour

Cover Design Accomplishment: Chang

Lithography & Print: Ghazal

First Print: 2015

Circulation: 500

ISMN: 979-0-69851-081-3

Price: «10000» Toomans

All Rights Reserved for "Ali Brilliani"

مجموعه قطعاتی برای سه تار

اثر: محسن رمضان نژاد

واحد آموزش و پژوهش موسیقی انتشارات چنگ

نت نویسی و صفحه آرایی: چنگ

طرح روی جلد: شیدا نوری پور

اجرای طرح روی جلد: چنگ

لیتوگرافی و چاپ: غزال

چاپ یکم: ۱۳۹۴

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: 979-0-69851-081-3

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان با cd

کلیه ی حقوق مربوط به ویرایش فنی، افزوده ها و غیره، برای «علی برلیانی» محفوظ است.

Chang Publications

www.ChangPublications.com

info@changpublications.com

انتشارات چنگ

تلفن: (+9821)88317763-88832745-88766433

تلفن فکس: 88505575

Chang Publication Music Training & Research Department

تهران، خیابان سهروردی جنوبی، خیابان ملایری پور غربی، خیابان نوبهار، شماره ی ۲۰

به نام خدا

مقدمه ناشر

موسیقی سنتی (Traditional Music) امروز ایران، موسوم به موسیقی دستگامی، هویت خود را پس از دوره‌ی قاجار به دست آورده است و در واقع، نسخه‌ای شهری (Urban)، از موسیقی‌های محلی (Folkloric Music) ایران است. این نوع موسیقی، دارای ویژگی‌هایی چون مُدالیتِه (Modality)، استفاده از ریزپرده (Microtonal)، بافت مَن‌فُنِی (Monophony) و هِتِرَفُنِی (Heterophony)، مِترهای آزاد (Free Meter) و غیره می‌باشد که به آن لحن ویژه‌ای بخشیده است. این نوع موسیقی، همانند دیگر موسیقی‌های سنتی سایر ملل، بنا به دلایل مختلفی چون ساختار و ماهیت این نوع موسیقی‌ها، محدودیت در ساختمان و کوک سازها، عدم توازن در صدادهی (Sonority) سازها با یکدیگر، عدم ایجاد دانشی واحد و فراگیر برای سازمان‌دهی موسیقی، وابستگی بسیار به شعر و شرایط فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جامعه، بیشتر در قالب‌های تک‌نوازی، بداهه‌نوازی (improvisation) و فرم‌های آوازی (Vocal) شکل گرفته است و باعث آن شده که تا به امروز، کمتر شاهد کمپوزیشن (Composition)، ارکستر (Orchestra) و رهبری (Conducting) به معنای انحصار کلمه، در این نوع موسیقی باشیم.

در دوران اخیر، پس از آشنایی موسیقیدانان سنتی با موسیقی جهانی (Global Music) و اصول نت‌نگاری، به‌واسطه‌ی تأسیس هنرستان‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، کدهای موسیقی، بسیاری از نوازندگان را به صرافت نگارش متدهای آموزشی برای سازهای موسیقی سنتی ایران انداخته است تا بتوانند این نوع موسیقی که تا به حال به صورت یک سنت شفاهی یا سینه به سینه (Oral Tradition) منتقل می‌شد را به صورت مکتوب ارائه و ماندگار سازند؛ هرچند که در این‌گونه متدها، به دلیل، نظیر عدم آگاهی کامل و کافی نویسندگان آن از دانش موسیقی، اغلاط و اشکالاتی دیده می‌شود که نیاز مبرم به ویرایش دارند تا بیش از این گسترش و سرایت نیابند.

ناشر، در راستای رسالت خود، ضمن فراهم آوردن امکان نشر آثار هنرمندان موسیقی، برای تمامی علاقه‌مندانی که کمبود کتب و آثار آموزشی و پژوهشی را احساس می‌کنند، اقدام به نشر و پخش آثار استادان و هنرمندان پویا می‌نماید و بر این باور است که از طریق اندیشه و یکنه‌های صاحب‌نظران موسیقی، گامی اساسی در بهینه‌سازی و ترفیع سطح آموزش موسیقی کشور می‌توان برداشت و در نظر دارد با اعمال مقررات و استانداردهای انتشارات خود، زبان واحدی را در این زمینه، بسط و گسترش دهد. همین موضوع، ناشر اثرگزین و اثرآفرین را سال‌ها بر آن داشته است که با تخصص، تعهد، همت و سرمایه‌گذاری شخصی خود، همچنان در حوزه‌ی فرهنگ و هنر، به آماده‌سازی و تولید فنی کتب موسیقی بپردازد. در همین‌جا ناشر از کلیه مؤلفین، مترجمین و نویسندگانی که آگاهانه این انتشارات را برای چاپ و نشر آثار خود برگزیده‌اند و با اهداف این انتشارات هم‌گام شده‌اند، قدردانی می‌نماید.

در پایان، از تمامی کسانی که با واحد آموزش و پژوهش موسیقی انتشارات چنگ همکاری داشته‌اند، سپاس‌گزاری می‌نمایم.

علی برلیانی

مدیر واحد آموزش و پژوهش موسیقی انتشارات چنگ

به نام خالق هنر

هنر، همواره به معنی خلق کردن بوده نه تکرار

آموزش موسیقی یعنی پرورش تخیل و احساس و به بار نشستن آن. زیرا که موسیقی پژواک رویاها، تنهایی‌ها، دردها، عشق‌ها و سرنوشت آدمیزاد بوده و هست.

رنگارنگ کوششی است در راه آموزش موسیقی و ساز سه‌تار با بیان ساده‌تر و کوتاه‌تر در این مجموعه قطعات با ناهای انتزاعی خود در ذهن هنرجو ایجاد تصویر و رنگ می‌کند و به جای این‌که هنرجو را با گوشه یا دستگاه خاص درگیر کند آرام آرام مضارب‌ها، ریتم‌ها و تکنیک‌های اولیه سه‌تار را می‌شناساند که این خود یعنی پرورش تخیل، روح، احساس و تکنیک که هنر موسیقی شالوده همین چند عصر می‌باشد.

محمد رضا نژاد

تابستان ۹۲

تاریخچه ساز سه‌تار

سه‌تار از جمله سازهای اصیل ایرانی است و با این که در محدوده جغرافیایی غرب آسیا سازهای هم‌خانواده‌ی سه‌تار با شکل و شمایل نزدیکی به وفور یافت می‌شود، اما مشابه سه‌تار کنونی در نقاط دیگر این منطقه دیده نمی‌شود. به نظر می‌رسد که سه‌تار کنونی روند طولانی و تدریجی را پشت سر گذاشته است و در این زمان به شکل صدا دهی کنونی رسیده است این ساز در گذشته به سه سیم نیز معروف بوده است. در حدود دویسم قرن پیش به دست درویش مشتاق علی شاه کرمانی دارای سیم چهار می‌گردد (سیم واخوان یا به نام مبتکر آن «سیم مشتاق» - سیم سفید بین زرد و بم) که به دلیل نیاز به بهتر شدن صدای، به رغم تناقض آشکار با نام ساز، بدین صورت معمول و استفاده از آن مرسوم گردید.

به علت سهولت ظاهری در یادگیری و نواختن ساز سه‌تار، خصوصاً برای نوازندگان تار و حتی سازهای دیگر پذیرفته شده و این مسئله باعث شد تا شیوه‌ی صحیح مضرب زدن و تکنیک‌های درست نوازندگی این ساز کم‌تر مورد مطالعه و دست‌آرگیرد می‌دانیم که شیوه نوازندگی هر ساز، به همراه تکامل می‌گذارد و طی سال‌ها و قرن‌ها درست و نادرش استادان و شاگردان عاشق، دقیق و پرنیوخ صیقل می‌خورند و چون الماس تراش خورده از خشو و زوایدش کاسته و بر ارزش و قدرش افزوده می‌شود.

گزیده‌ای از دفترچه صدسال سه‌تار

سخنی درباره سه‌تار از استاد ابوالحسن صبا :

«سه‌تار که ساخته اوضاع و احوال گذشته ملت ماست، بهترین اسبابی است که نوازنده می‌تواند با آن احساسات درونی خویش و خصوصیات عرفانی موسیقی ایرانی را بیان کند؛ زیرا که کلیه شرایط عرفانی بودن در آن جمع است، نخست نازکی و لطافت صدا برای تسکین خاطره یکی دو شنونده کافی است، سپس نواختن آن با حساس‌ترین عضو بدن یعنی سرانگشت و نوک ناخن و اتصال به خون و قلب بعد هم ظرافت و سبکی آن که سنگینی برای نوازنده ایجاد نمی‌کند.»